

dringsudgifter; men Lagthinget formeente, at en daglig Godtgjørelse af 64 Sk., foruden fri Befordring, efter de derværende Forhold maatte ansees for mere passende, og herfor kan ogsaa ansøres, at det i Forslag bragte Bøderlag netop udgjør det samme, som er tilstaaet Lagthingets Medlemmer.

ad § 11.

Det er billigt, at der aabnes den, der maatte være misfornøjet med Commissionens Kjendelse, Leilighed til at faae denne nærmere prøvet, og Lagthinget har heller ikke fundet Noget at erindre imod den i Paragraphen optagne Bestemmelse.

ad § 12.

Med Hensyn til denne Paragraph er det af Amtmanden bemærket, at, naar det er givet, at der skal foretages Udfiskning af et Stykke af Haven, bestaaer den egentlige Udfiskning, efter hvad der paa Færøerne er det sædvanlige, i at udmaale og dele Stykket mellem Havens Giere og Besiddere i Forhold til hvad enhver eier eller besidder af Haven, uden at nogen egentlig Bonitering finder Sted, og at Erfaringen har vist, at Udfiskningens Foretagelse paa denne Maade ikke vil medføre nogen væsentlig Vanskelighed.

Da Lagthinget har anseet det for rigtigst at lade Syssemanden alene udføre denne Forretning, men saa tillige at bestemme, at Forretningen skal kunne indantes for 3 af Retten udmeldte uvillige Mænd, har man fundet det betænkeligt at tilfidsætte denne Indstilling, uagtet det vistnok maa ansees for tvivlsomt, om det ikke vilde have været hensigtsmæssigere at overdrage Udførelsen af den omhandlede vigtige og vanskelige Forretning, under hvilken flere tvivlsomme Spørgsmaal kunne opstaae, til Syssemanden og 2 af Retten udmeldte Mænd i Forening, hvormed da Sagen maatte være endelig afgjort.

ad § 13.

Det til at afgive Betænkning over Sagen af Lagthinget nedsatte Udvalg havde foreslaaet, at det i denne Paragraph oprindelig bestemte faste Bøderlag af 5 Rd. til Syssemanden maatte

forandres til 1 Rd. daglig, da hans Arbejde vilde være af høist forskjelligt Omfang og navnlig rette sig efter Størrelsen af det Jordstykke, der skal opmaales og udfisktes.

Lagthinget vedtog imidlertid Udkastets oprindelige Bestemmelse, fornemmelig ledet ved den Betragtning, at Syssemanden, naar en fast Betaling er anordnet, vilde være mindre udsat for Mistanke, for ikke med tilbørlig Hurtighed at fremme Sagen, hvorhos man antog, at 5 Rd. maatte ansees for et passende Bøderlag for en saadan Forretning.

ad § 14.

Efter Forslag af et af Lagthingets Medlemmer blev denne Paragraph, der ikke fandtes i det oprindelige Udkast, vedtaget af Lagthinget, da man ansaae det for ønskeligt, at der i alle Tilfælde, naar Haveudfiskning foretages uden Syssemandens og Udfiskningscommissionens Næstkomst, affattes et Document angaaende de Punkter, om hvilke der let opstaaer Meningsforskjellighed, naar ingen skriftlig Lovgyldig Bestemmelse er tagen.

Da der herefter maa antages at være Lagthingets Mening, at der altid i de omhandlede Tilfælde skal oprettes et skriftligt Document om Haveudfiskningen, hvis den skal have Retsgyldighed, imod hvilken Bestemmelse Intet findes at erindre, vil det let kunne lede til Misforstaaelse af Paragraphen, naar det i denne, saaledes som den er vedtagen af Lagthinget, hedder: „... skal derom, naar deres Udfiskning skal have Retsgyldighed ligeoverfor Trediemand, være oprettet et skriftligt Document“ ic. Det er derfor blevet anseet for rettest af Texten at udelade Ordene: „ligeoverfor Trediemand.“

ad § 15.

I det af Lagthinget vedtagne Lovforslag ere Ordene: „Have og Havepart“ brugte ifslang. Da dette imidlertid kunde give Anledning til Tvivl og i alt Fald er incorrect, er Udtrykket i nærværende Lovudkast overalt rettet til „Have“ og i denne Paragraph tilføjet en Bestemmelse om, at de om Haver givne Bestemmelser ogsaa skulle komme til Anvendelse med Hensyn til Haveparten.